

не дава насока за уреждане живота. Всичко е тръгнало както по-преди. Отиваше по-далече. Намираще, че може да се приеме днешното положение за временно, че е възможно да се отиде къмъ по-добро. Но последнитѣ събития сж събудили у него съзнанието, че въ обществото има една срѣда, идеалистична и чиста, готова на жертви и висши стремежи. Но тая срѣда е само използваната, а не творческата. Тя се употребява като орждие и се изхвърля на другия день следъ като се е борила, за да се постигне нѣщо. Така остава явенъ рискътъ, че нѣщата ще се повтарятъ. Необходимо е тая срѣда да прояви и творчески сили, наредъ съ готовността си за борба. Време е тя да вземе плода отъ борбитѣ си. Не отъ лични интереси, а за доброто на родината.

Нѣколко пѣти Славъ се опита да го прекъсне. Най-после успѣ:

— Конкретно, предложи той, какво искашъ да кажешъ?

Ася държеше презъ цѣлото време ржцетѣ си предъ себе си, преплѣлъ прѣститѣ на дветѣ длани. Сега той уморено подпрѣ лицето си на тѣхъ.

— Нима не съмъ ясенъ? Днешното правителство ще бжде смѣнено, за да дойдатъ утре на власть негодници, които не се спиратъ да устройватъ и убийства на хора, отъ които се страхуватъ, че сж надникнали въ тайнитѣ на живота имъ.

Славъ избухна:

— За кого говоришъ?